

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra Paa Aftægt

Citation: Aakjær, Jeppe: "Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer07tom-shoot-idm140240949542880/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*

Hun havde været ude at lukke Kalkunerne ind; næsten lammet af Rædsel kom hun tilbage til Stuen.

Hun havde set Jens Wollesen!

Han var kommen frem fra et lille Klat nede ved Sølandet.

Da han mærked, han var opdaget, var han lusket bort ind mellem Bakkerne.

Edel skildred den Angst, hun næred for dette Menneske. Hun var overbevist om, at han havde noget ondt i Sinde imod hende.

Øjgaard loved at staa hende bi.

Lidt efter fortsatte han sin Vej ud over Heden.

Edel var gaact til Sengs og havde bedt alle sine triste Bønner.

Maanen gik rød op over Rørene mod Øst; et Tordenhoved stak de mørke Rande frem mellem Bakkerne paa den anden Side Søen; Kalkunhannen gurgled i sit Fedt bag den haspede Tremmedar.

Paa een Gang gled Jens Wollesens Skygge forbi Ruderne. I samme Nu udstødte Edel et skjærende Skrig.

Hun gjorde ikke den ringeste Modstand.

Hun var død, før han greb om hende.

Hendes Morder mærked ikke, at han stod og kvalte et Lig.